

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 14 maart 2008 in zaak
nrs. 08/5985 en 08/5986 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 19 februari 2008 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 14 maart 2008, verzonden op dezelfde datum, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van deze uitspraak. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 11 april 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. De staatssecretaris heeft het hoger beroep niet binnen de bij artikel 69, tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) daartoe gestelde termijn van één week ingesteld. Nu het hoger beroep wel is ingesteld binnen de termijn die is vermeld in de aan de uitspraak van 14 maart 2008 toegevoegde rechtsmiddelenvoorlichting, kan, zoals volgt uit de jurisprudentie van de Afdeling (onder meer de uitspraak van 10 september 2003 in zaak nr. 200304946/1, JV 2003/483), anders dan de vreemdeling in haar verweerschrift heeft betoogd, redelijkerwijs niet worden geoordeeld dat de staatssecretaris daarmee in verzuim is geweest.

2.2. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vw 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van de Vw 2000, met dat oordeel volstaan.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.4. De staatssecretaris dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. veroordeelt de staatssecretaris van Justitie tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 322,00 (zegge: driehonderdtweeëntwintig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient door de Staat der Nederlanden (het Ministerie van Justitie) aan de vreemdeling onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald.

Aldus vastgesteld door mr. T.M.A. Claessens, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. M.L.M. van Loo, ambtenaar van Staat.

w.g. Claessens
lid van de enkelvoudige kamer

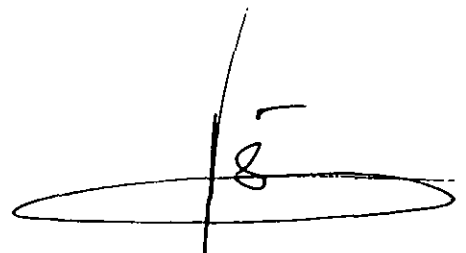
w.g. Van Loo
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 3 december 2008

418.

Verzonden: 3 december 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a large, stylized 'S' or 'V' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

038 888 4730

AFSCHRIJF
Kallenbach

II

Uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE
nevenzittingsplaats Zwolle

Sector Bestuursrecht, Voorzieningenrechter
Registratienummer: Awb 08/5986 (voorlopige voorziening)
Awb 08/5985 (beroep)

Uitspraak
in het geding tussen:

van Colombiaanse nationaliteit,
IND dossiernummer 0511.11.0311,
gemachtigde mr. W. de Kleine, advocaat te Emmen
verzoekster,

en

De Staatssecretaris van Justitie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
vertegenwoordigd door mr. H.P. Kallenbach,
ambtenaar ten departemente, verweerder.

IND lokatie:	Zwolle	
Dossiernr:		
VLAD ontvangstdatum:		
Briefnr:		
IND Ontvangst datum:	14 MRT 2008	
Registratie in INDIS:	naam medew:	S. Borg
	datum:	10-3 unit: 330
Invoer- controle:	naam medew:	
	datum:	unit

1. Procesverloop

Op 11 november 2005 heeft verzoekster een aanvraag om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Die aanvraag is op 21 juni 2006 afgewezen. Het daartegen gerichte beroep is bij uitspraak van 8 juni 2007 ongegrond verklaard.

Op 13 februari 2008 heeft verzoekster opnieuw een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 19 februari 2008 heeft verweerder de aanvraag afgewezen.

Bij brief van 19 februari 2008 is daartegen beroep ingesteld. Verzoekster mag de behandeling daarvan niet in Nederland afwachten. Bij verzoek van 19 februari 2008 is verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot in beroep is beslist. Het verzoek is voorzien van gronden bij brief van 26 februari 2008.

Het verzoek is ter zitting van 7 maart 2008 behandeld. Verzoekster is verschenen, bijgestaan door de gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

038 888 4730

AWB 08/5986 (voorlopige voorziening)
Awb 08/5985 (beroep)

blad 2/4

2. Overwegingen

2.1 De voorzieningenrechter stelt vast dat wordt voldaan aan de voorwaarden als bedoeld in artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb). De rechter zal toetsen of het beroep een redelijke kans van slagen heeft en of bij afweging van de betrokken belangen uitzetting van verzoekster in afwachting van de beslissing op beroep moet worden verboden.

Als na een eerdere afwijzende beslissing een materieel vergelijkbaar besluit wordt genomen, verzet het algemene rechtsbeginsel dat niet meermalen wordt geoordeeld over eenzelfde zaak zich ertegen dat de rechter dit besluit beoordeelt als een eerste besluit. Slechts indien en voor zover door de vreemdeling nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het door hem aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een voor hem relevante wijziging van het recht voordoet, kan dat besluit door de bestuursrechter worden getoetst. Dit is slechts anders als zich bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden voordoen die nopen tot afwijking van dit rechtsbeginsel.

Van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden is geen sprake indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat berust.

2.2 Verzoekster heeft aan de herhaalde aanvraag ten grondslag gelegd:

- a. krantenartikelen over de dood van de oom van verzoekster, d.d. 17 november 2007 (vertaling bij de zienswijze)
- b. overlijdensakte van de oom, d.d. 9 november 2007 (met vertaling)
- c. verklaring van het Openbaar Ministerie van Sevilla, d.d. 28 november 2007 (met vertaling)
- d. dreigbrief van ACV, d.d. 29 november 2007 (met vertaling)
- e. kopie van de aangifte van de vader van verzoekster, d.d. 21 september 2007 (met vertaling)
- f. kopieën van dreigbrieven gericht aan de vader van verzoekster, d.d. 15 en 17 september 2007
- g. akte van de geboorte van de zoon en een akte van erkenning

Daarnaast beroept verzoekster zich op artikel 15c van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake *minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft*, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de richtlijn).

Verweerder heeft in de bestreden beschikking samengevat overwogen dat verzoekster geen nieuwe feiten of veranderde omstandigheden in de zin van artikel 4:6 van de Awb naar voren heeft gebracht, zodat geen aanleiding bestaat de aanvragen inhoudelijk te beoordelen. Verweerder heeft de aanvragen onder verwijzing naar de beschikkingen van 21 juni 2006 afgewezen.

2.3 De rechter overweegt als volgt.

AWB 08/5986 (voorlopige voorziening)
Awb 08/5985 (beroep)

blad 3/4

2.4 De rechter stelt vast dat de krantenberichten, die informatie bevatten over het overlijden van de oom, en de overlijdensakte van de oom zijn voorzien van een vertaling en daterna van na het besluit van 21 juni 2006 en de uitspraak van 8 juni 2007 in de vorige procedure. Daarnaast heeft verzoekster een originele dreigbrief overgelegd, welke dateert van 29 november 2007.

Nu verzoekster, zo blijkt uit het eerste gehoor van 13 februari 2008, een origineel document heeft overgelegd en niet is gebleken dat deze vals is bevonden door Bureau Documenten dan wel door de Koninklijke Marechaussee, hetgeen ook niet door verweerder is betwist, bestaat naar het oordeel van de rechter geen aanleiding te twijfelen aan de authenticiteit van dit document en evenmin aan de inhoud ervan.

De rechter is voorts van oordeel dat uit de hiervoor vermelde documenten, in onderlinge samenhang bezien, en gelet op de inhoud ervan, blijkt dat de oom van verzoekster is vermoord door de groepering 'Autodefensas Campesinas del Valle'. Daarnaast blijkt uit deze dreigbrief dat verzoekster door deze groepering eveneens persoonlijk met de dood wordt bedreigd.

In deze brief staat namelijk het volgende:

'U zult dezelfde gevolgen ondervinden als uw oom Nu is hij het die de gevolgen van zijn handelen met zijn leven heeft moeten bekopen, dan komt zijn verdere familie aan de beurt en tenslotte komen wij bij u. Toon karakter en aanvaard de consequenties en laat niet toe dat uw familie nog meer betaalt dan hetgeen u ons verschuldigd bent.'

2.5 Naar het oordeel van de rechter betreft dit nieuw gebleken feiten en veranderde omstandigheden waarvan niet op voorhand is uitgesloten dat dit kan afdoen aan het eerdere besluit van 21 juni 2006. Daaruit volgt dat het bestreden besluit, waarbij verweerder verzoeksters aanvraag met toepassing van artikel 4:6 van de Awb heeft afgewezen in rechte geen stand kan houden.

2.6 De overige documenten en verzoeksters beroep op de richtlijn kunnen hier verder onbesproken worden gelaten. Verweerder zal daarover in de nieuw te nemen beschikking op de aanvraag een standpunt dienen in te nemen. In dit verband wijst de voorzieningenrechter in zijn algemeenheid nog op de uitspraak van de ABRvS d.d. 16 mei 2003, waarin staat dat een relevante wijziging van het recht geen grond vormt voor toepassing van artikel 4:6 van de Awb. Een volgende aanvraag waarin een beroep op relevant nieuw recht wordt gedaan dient dus steeds inhoudelijk in het licht van het nieuwe recht te worden beoordeeld door het bestuursorgaan. Anders dan verweerder meent, dient de wijziging in het recht te hebben plaatsgevonden na de datum van de eerste beschikking en niet na de datum van de uitspraak op het beroep tegen die beschikking.

2.6 Gelet op hetgeen is overwogen onder punt 2.5 is de bestreden beschikking in strijd met artikel 4:6 van de Awb genomen. Omdat nader onderzoek niet tot een andere uitkomst zal leiden, verklaart de voorzieningenrechter, met toepassing van artikel 8:86 Awb, het beroep gegrond en wordt de bestreden beschikking vernietigd.

2.7 Het verzoek om een voorlopige voorziening wordt, gelet op de gegrondverklaring van het beroep, afgewezen.

038 888 4730

Awb 08/5986 (voorlopige voorziening)

blad 4/4

Awb 08/5985 (beroep)

2.8 Er bestaat aanleiding verweerder te veroordelen in de kosten die verzoekster in verband met de behandeling van de zaak redelijkerwijs heeft moeten maken.

3. Beslissing

De voorzieningenrechter:

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt de bestreden beschikking;
- bepaalt dat verweerder opnieuw op de aanvraag dient te beslissen met inachtneming van deze uitspraak;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten ad € 644,- (2 punten) onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten aan verzoekster dient te voldoen;
- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. L.E.C. van Rijkevorsel-Besier en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. E.M. Gemser als griffier, op 14 MAART 2008

Afschrift verzonden op: 14 MAART 2008

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak, voorzover daarbij in de hoofdzaak is beslist, kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Artikel 85 Yw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

VOOR AFSCHRIFT CONFORM DE GEHEFEN VAN DE RECHTER VAN 'S-GRAVENHAGE

Justitie

Ministerie van Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Postadres Postbus 40052, 8004 DB ZWOLLE

Afdeling bestuursrechtspraak Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500EA 'S-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE INGEKOMEN	
11 APR 2008	
ZAAKNR. 20080265V	
AAN: V3	
BEHANDELD DD:	PAR:

Onderdeel	Procesvertegenwoordiging
Contactpersoon	mr. R.A. Visser
Doorkiesnummer(s)	(038) 888 6827
Datum	11 april 2008
Dossiernummer	0511-11-0311
Uw kenmerk	
Bijlage(n)	2
Onderwerp	Hoger beroep Staatssecretaris van Justitie/

Hierbij ontvangt u het hoger beroepschrift tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Zwolle van 14 maart 2008, verzonden op dezelfde datum, met kenmerk AWB 08/5985.

De machtiging tot het instellen van het hoger beroep is bijgevoegd.

Voor zover griffiegelden verschuldigd zijn machtig ik u deze van de bij u lopende rekening-courant van de Immigratie- en Naturalisatiedienst af te schrijven.

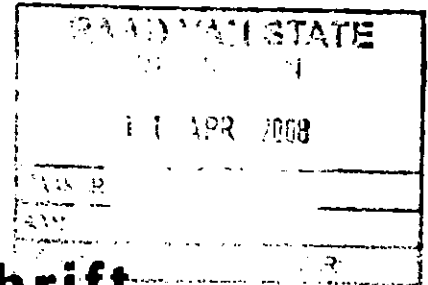
Hoogachtend,

mr. L.C. Harderwijk, senior procesvertegenwoordiger

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500EA 'S-GRAVENHAGE

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:
De Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage,
appellant
Gemachtigde: mr. L.C. Harderwijk,
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de voorzieningenrechter, zitting houdende te Zwolle
van 14 maart 2008
met kenmerk AWB 08/5985

Inzake: [ND-kenmerk 0511-11-0311
aan te duiden als verweerster
Gemachtigde: mr. W. de Kleine
advocaat te Emmen

Procesvertegenwoordiging
Zwolle

Postbus 40052, 8004 DB
ZWOLLE

Contactpersoon:
mr. R.A. Visser
Tel. (038) 888 6827

1. Inleiding

De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Zwolle van 14 maart 2008, verzonden op dezelfde datum, met kenmerk AWB 08/5985 (*productie 1*), in welke zaak de voorzieningenrechter het beroep tegen de beschikking van 19 februari 2008 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit te nemen op de aanvraag en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

2. Achtergronden

- 2.1. Op 13 februari 2008 heeft verweerster voor de tweede maal een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw) ingediend.
- 2.2. Bij besluit van 19 februari 2008 heeft de Staatssecretaris deze aanvraag afgewezen.
- 2.3. Bij thans bestreden uitspraak heeft de voorzieningenrechter het daartegen door verweerster ingestelde beroep gegrond verklaard.

3. Grieven

Grief 1

- 3.1. Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.4 op pagina 3 van de bestreden uitspraak:

"(...) Nu verzoekster, zo blijkt uit het eerste gehoor van 13 februari 2008, een origineel document heeft overgelegd en niet is gebleken dat deze vals is bevonden door Bureau Documenten dan wel door de Koninklijke Marechaussee, hetgeen ook niet door verweerder is betwist, bestaat naar het oordeel van de rechter geen aanleiding te twijfelen aan de authenticiteit van dit document en evenmin aan de inhoud ervan.

De rechter is voorts van oordeel dat uit de hiervoor vermelde documenten, in onderlinge samenhang gezien, en gelet op de inhoud ervan, blijkt dat de oom van verzoekster is vermoord door de groepering 'Autodefensas Campesinas del Valle'. Daarnaast blijkt uit deze dreigbrief dat verzoekster door deze groepering eveneens persoonlijk met de dood wordt bedreigd."

Grief 2

- 3.2. Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.5 op pagina 3 van de bestreden uitspraak:

"Naar het oordeel van de rechter betreft dit nieuw gebleken feiten en veranderde omstandigheden waarvan niet op voorhand is uitgesloten dat dit kan afdoen aan het eerdere besluit van 21 juni 2006. Daaruit volgt dat het bestreden besluit, waarbij verweerder verzoeksters aanvraag met toepassing van artikel 4:6 van de Awb heeft afgewezen in rechte geen stand kan houden."

- 3.3. Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de voorzieningenrechter berust de rechtsoverweging 2.6 op pagina 3 en 2.8 op pagina 4. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grieven rust ook de geldigheid van deze rechtsoverweging aan.

4. Toelichting op de grieven

- 4.1. De Staatssecretaris wenst, alvorens in te gaan op de hiervoor vermelde grieven, op te merken dat hem bij nadere bestudering van de thans aangevallen uitspraak is gebleken dat de daaraan gehechte rechtsmiddelenverlichting ten onrechte een hoger-beroepstermijn van vier weken vermeldt.

De (hoger) beroepstermijn bedraagt ingevolge het gestelde in artikel 69, tweede lid van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw) echter één week, nu de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 Vw binnen een bij algemene maatregel van bestuur te bepalen aantal uren is afgewezen. De Staatssecretaris heeft dit eerst bij het opstellen van het onderhavige hoger beroepschrift onderkend. Onder verwijzing naar vaste jurisprudentie van uw Afdeling meent de Staatssecretaris dat het hoger beroep desondanks ontvankelijk dient te worden geacht.

Zie:

- AbRS 16 juli 2003, nr. 200303647/1, JV 2003/371;
- AbRS 14 december 2006, nr. 200608471/1 (Productie 2).

Ad grieven 1 en 2

- 4.2. De Staatssecretaris zal de grieven, gelet op hun verwevenheid, gezamenlijk bespreken.
- 4.3. Uit de jurisprudentie van uw Afdeling vloeit voort dat, indien na een eerder afwijzend besluit materieel een gelijklopend besluit wordt genomen, voorschijns moet worden aangenomen dat het in die uitspraak uiteengezette beoordelingskader in de weg staat aan een rechterlijke toetsing van dat besluit, als ware het een eerste afwijzing. Slechts indien en voor zover door de desbetreffende vreemdeling in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus door hem aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een voor hem relevante wijziging van het recht voordoet, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen, door de bestuursrechter worden getoetst. Dit is slechts anders, indien zich bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden als bedoeld in overweging 45 van het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 19 februari 1998 in zaak nr. 145/1996/764/965, Bahaddar tegen Nederland (JV 1998/45) voordoen.

Zie:

- AbRS 20 april 2007, nr. 200700590/1, www.raadvanstate.nl.

- 4.4. De voorzieningenrechter is blijkens de aangevallen uitspraak van oordeel dat de originele dreigbrief van de 'Autodefensas Campesinas del Valle' dient te worden aangemerkt als een nieuw gebleken feit of veranderde omstandigheid in de zin van artikel 4:6 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb).

Om te kunnen aannemen dat sprake is van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden dient in ieder geval vast te staan dat de door verweerster overgelegde documenten afkomstig zijn uit een te verifiëren objectieve bron.

Vergelijk:

- AbRS 27 november 2002, nr. 200205916/1 (productie 3)

De Staatssecretaris is van oordeel dat niet is komen vast te staan dat de dreigbrief afkomstig is uit een zodanige bron en wijst in dit verband op de omstandigheid dat de dreigbrief niet is afgegeven door een officiële instantie en niet is voorzien van echtheidskenmerken en een ondertekening. Gelet op het bepaalde in artikel 4:6 van de Awb, gelezen in samenhang met artikel 31, eerste lid, Vw, was het onder die omstandigheden niet aan de Staatssecretaris om dit document nader te onderzoeken.

- 4.5. Bovendien is van belang dat verweerster reeds in de eerdere procedure een qua opmaak en inhoud vergelijkbaar document heeft overgelegd, dat eveneens afkomstig zou zijn van de 'Autodefensas Campesinas del Valle'. Dit document heeft de rechtbank destijds blijkens de uitspraak van 8 juni 2007, Awb 06/34815, geen aanleiding gegeven te oordelen dat de Staatssecretaris in redelijkheid niet tot de conclusie heeft kunnen komen dat het asielaanvraag van verweerster als ongelooftwaardig moet worden aangemerkt.
- 4.6. Gelet op het vorenstaande is op voorhand uitgesloten dat de aan de onderhavige aanvraag ten grondslag gelegde dreigbrief kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust. De voorzieningenrechter heeft dit niet onderkend.
- 4.7. De Staatssecretaris merkt ten aanzien van de door verweerster overgelegde krantenartikelen en overlijdensakte, welke zien op de dood van een oom, aanvullend nog op dat uit deze stukken niet blijkt door wie en om welke reden deze oom zou zijn gedood. Overigens valt op dat de krantenartikelen elkaar tegenspreken. Zo vermeldt het ene krantenartikel dat het slachtoffer alleenstaand zou zijn, terwijl het andere artikel bericht dat het slachtoffer samenwoonde en drie kinderen achterliet. Wat hier ook van zij, dat deze stukken relevant zijn voor de beoordeling van het in de eerdere procedure ongelooftwaardig bevonden relaas van verweerster, is niet komen vast te staan.
- 4.8. Alhoewel de voorzieningenrechter geen overwegingen heeft gewijd aan het door verweerster gedane beroep op artikel 15, aanhef en onder c, van de Richtlijn 2004/83 (hierna: de richtlijn), wenst de Staatssecretaris daaromtrent nog het navolgende op te merken.
- 4.9. De Staatssecretaris stelt zich primair op het standpunt dat artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn materieel geen wijziging in de toelatingsgronden voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd brengt zoals die thans in de Vw 2000 zijn neergelegd. Dit standpunt wordt hierna toegelicht.

- 4.10. De implementatietermijn van de richtlijn verstreek op 10 oktober 2006. Het wetsvoorstel tot wijziging van de Vw 2000 ter implementatie van de richtlijn is bij Koninklijke boodschap van 3 januari 2007 aangeboden aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal¹. Bij brief van 16 februari 2007 heeft de Minister van Justitie met het oog op de behandeling van dit wetsvoorstel het ontwerpbesluit tot - onder meer - wijziging van het Vreemdelingenbesluit 2000 ter implementatie van de richtlijn aan de Voorzitter van de Tweede Kamer gezonden².
- 4.11. De preambule van de richtlijn verwijst onder meer naar de conclusies van Tampere³. In deze conclusies heeft de Europese Raad de noodzaak van een gemeenschappelijk asiel- en immigratiebeleid benadrukt. Doel was, aldus deze conclusies, een open en veiliger Europese Unie, die volledig voldoet aan de verplichtingen van het Vluchtelingenverdrag van Genève en andere relevante instrumenten betreffende de mensenrechten, en die in staat is op basis van solidariteit humanitaire noden te lenigen (onderdeel 4). Het gemeenschappelijk Europees asielstelsel diende onder meer te voorzien in op elkaar afgestemde regels inzake de toekenning en de inhoud van de vluchtelingenstatus. Het stelsel moest daarnaast worden aangevuld met maatregelen inzake subsidiaire vormen van bescherming die eenieder die een dergelijke bescherming behoeft, een passende status verlenen (onderdeel 14). De Europese Raad drong er voorts op aan te streven naar overeenstemming over tijdelijke bescherming van ontheemden op basis van solidariteit tussen lidstaten. Overwogen werd om enige vorm van reservemiddelen ter beschikking te stellen voor tijdelijke bescherming bij massale instroom van vluchtelingen (onderdeel 16).
- 4.12. De strekking van de conclusies was dat de bestaande refoulement-verboden moesten worden *gehandhaafd*.
- 4.13. Met de Richtlijn 2004/83/EG is vorm gegeven aan de als eerste genoemde doelstelling van de conclusies van Tampere. Met de Richtlijn 2001/55/EG van 20 juli 2001⁴, waarin - kort weergegeven - minimumnormen zijn neergelegd voor het verlenen van tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom van ontheemden, was eerder al voldaan aan de tweede doelstelling op het gebied van het asiel- en immigratiebeleid.
- 4.14. Naar Nederlands recht is de verblijfsvergunning voor een verdragsvluchteling geregeld in artikel 29, eerste lid, onder a, Vw 2000 en de subsidiaire bescherming als bedoeld in de richtlijn geregeld in het eerste lid van deze bepaling onder b⁵. Naar aanleiding van het advies van de Raad van State is uit een oogpunt van rechtszekerheid in het ontwerp-Vreemdelingenbesluit een bepaling opgenomen over het toepassingsbereik van artikel 29, eerste lid, onder b, Vw 2000 in relatie tot artikel 15 van de richtlijn.

¹ Tweede Kamer 2006-2007, 30 925, nr. 1. Zie nr. 2 voor het wetsvoorstel, nr. 3 voor de toelichting en nr. 4 voor het Advies van de Raad van State en het Nader rapport.

² Tweede kamer 2006-2007, 30 925, nr. 5.

³ De conclusies van de Europese Raad van Tampere van 15 en 16 oktober 1999, te vinden via www.europa.eu.int/council/off/concl.

⁴ Pb EG L 212/12 van 7 augustus 2001.

⁵ Vergelijk de memorie van toelichting, biz. 4, de eerste alinea van par. 3.1.

De tekst van het hiertoe voorgestelde artikel 3.105d luidt:

"Onder foltering, onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen, als bedoeld in artikel 29, eerste lid, onder b, van de Wet, wordt mede verstaan:

- a. doodstraf of executie;
- b. ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict."

De regering ziet dit als verduidelijking van een bestaande toelatingsgrond en niet als een wijziging daarvan⁴. Dat standpunt is gebaseerd op de betekenis van artikel 29 onder b van de wet en de richtlijn zelf.

- 4.15. In de memorie van toelichting bij het huidige artikel 29, eerste lid, onder b, Vw 2000, is opgemerkt dat deze bepaling een omschrijving bevat wanneer tot verlening van een verblijfsvergunning wordt overgegaan indien de terugkeer van de vreemdeling in strijd zou komen met verplichtingen uit internationale verdragen op het gebied van de rechten van de mens waaronder artikel 3 van het EVRM, artikel 3 van het Verdrag tegen foltering en andere wrede, onmenselijke of onterende behandeling of bestraffing en artikel 7 van het IVBPR⁵.
- 4.16. De richtlijn geeft een invulling van het verbod van refoulement zoals dat in diverse internationale verdragen als bindend voor de lidstaten is neergelegd.

In deze zin ook artikel 21 lid 1 van de richtlijn: "De lidstaten eerbiedigen het beginsel van non-refoulement met inachtneming van hun internationale verplichtingen.". Vergelijk ook de strekking van de conclusies van Tampere, zie hiervoor, onder 5.6.

In deze zin ook de onderdelen 24 en 25 van de preambule, waarin is overwogen dat de regels ter zake de subsidiaire bescherming die in het Verdrag van Genève vastgelegde regeling ter bescherming van vluchtelingen aanvullen en de criteria hiervoor in overeenstemming dienen te zijn met internationale verplichtingen van de lidstaten uit hoofde van instrumenten op het gebied van de mensenrechten en met de bestaande praktijken in de lidstaten. Onder "bestaande praktijken" begrijpt de Staatssecretaris bestaande praktijken ten aanzien van deze instrumenten.

Deze invulling sluit aan bij de bescherming die in het Nederlandse recht via artikel 29, eerste lid, onder (a en) b, Vw 2000, wordt geboden.

- 4.17. Artikel 15 onder c van de richtlijn (in verbinding met artikel 2 onder e) beoogt niet meer (en niet minder) te zijn dan een invulling van artikel 3 EVRM zoals deze volgt uit de rechtspraak van het EHRM. Dit blijkt ook uit de voorbereidende stukken voor deze richtlijn. In een "Presidency Note" van 25 september 2002⁶ wordt over (de tekst op dat moment van) onderdeel c van artikel 15 van de richtlijn onder meer opgemerkt:

⁴ Zie hierover de memorie van toelichting, blz 4, de laatste alinea en blz 5, de eerste alinea. Zie voorts de Nota van toelichting bij het ontwerp-vreemdelingenbesluit, onder 2.2, en de toelichting op het voorgestelde art. 3. 105d, zie verder Nota naar aanleiding van het Verslag, Tweede Kamer 2006-2007, 30 925, nr. 7, onderdeel 2.2.4 over artikel 15 van de richtlijn.

⁵ Tweede Kamer 1998-1999, 26 732, nr. 3, blz 37 onderaan, doorlopend op blz. 38.

⁶ Een van de Raadsdocumenten die niet in het Nederlands is opgenomen, documentnr. 12148/02 (interinstitutional File 2001/0207(CNS)). De documenten van de Raad zijn te vinden via www.consilium.europa.eu.

"Sub-paragraph (c) describes a situation where a civilian faces a serious threat to his life or physical integrity in a country involved in an armed conflict, be it international or internal.

Sub-paragraphs (a) and (b) would in all cases appear to cover applicants facing a serious threat to life or physical integrity. However, threats arising in situations of indiscriminate violence, would not be covered since such situations can not be described as treatment or punishment or suffering the death penalty.

Hence a separate subparagraph has been drafted in order to include this situation. This would simultaneously be in line with the jurisprudence of the ECtHR relating to Article 3 of ECHR, namely as was indicated in *V versus UK*

(*Vilvarajah versus UK* 13164/87 of 30 October 1991. In this case the Court stated that it would not exclude the possibility of applying the principle of non-refoulement in a situation where a country would seek to expel an individual to a country where a high level of insecurity prevailed.),

that an expulsion as such to a situation with a high level of danger and insecurity/indiscriminate violence could be considered an inhuman or degrading treatment."

Uit deze passage blijkt duidelijk dat is beoogd de bestaande rechtspraak van het EHRM ten aanzien van artikel 3 EVRM te codificeren.

In deze nota memoreert het voorzitterschap overigens ook de consensus die kort tevoren tijdens een informele ministersvergadering bestond over het feit dat de gemeenschappelijke definitie van subsidiaire bescherming "should be based on already existing obligations of Member States, in particular Article 3 of the European Convention on Human Rights (...) and Article 1 of the 6th Protocol (...) regarding the abolition of the death penalty."

Dat onderdeel c niet meer beoogt te behelzen dan een codificatie van de rechtspraak van het EHRM in het kader van artikel 3 EVRM blijkt ook uit de toelichting op het oorspronkelijke onderdeel d van artikel 15, welk onderdeel de eindstreep niet heeft gehaald. Dat onderdeel behelste andere mensenrechtenschendingen dan die vielen onder de reikwijdte van artikel 3 EVRM (en art. 1 van het zesde protocol bij het EVRM):

"The intention of sub-paragraph (d) is to create a definition of subsidiary protection, which will be able to take into account other violations of human rights than the ones deriving from Article 3 of the ECHR and Article 1 of the 6th Protocol to the ECHR. (...)".

- 4.18. Ter illustratie kan in dit verband verder nog worden gewezen op het commentaar van verschillende landen op concepten voor de richtlijn. Bij een van die concepten verzochten diverse lidstaten bij de formulering van een definitie van de persoon die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt de terminologie van het EHRM te gebruiken⁹. Elders merkten enkele lidstaten op dat het er bij de definitie om ging te vermijden dat verschillende hoven of instanties, zoals het EHRM of het Comité tegen foltering, in vergelijkbare gevallen uiteenlopende uitspraken doen¹⁰.

⁹ Zie: Resultaat besprekingen van 9 juli 2002, documentnr. 10596/02, blz. 7, noot 2.

¹⁰ Zie: Resultaat besprekingen van 25 september 2002, documentnr. 12199/02, blz. 3, noot 3.

- 4.19. Deze opvatting over artikel 15c van de richtlijn lijkt overigens ook te worden voorgestaan door de Immigratiedienst van het Verenigd Koninkrijk. In een tweetal stukken over "Humanitarian Protection" is achtereenvolgens te lezen:

"The main effect of this provision is to clarify the scope of existing European caselaw on article 3 of the ECHR. Although a situation of international or internal armed conflict does not, in itself, give rise to a claim for protection, it can provide the basis for such a claim where applicants can show that they are individually at risk."¹¹

en:

"Applicants cannot rely on the assertion that this ground is met simply because in the country of return there is an international or internal armed conflict where there is indiscriminate violence. The examination of the threatened return (enforced or voluntary) must focus on its foreseeable consequences, taking into account the personal circumstances of the applicant (*Vilvarajah v United Kingdom* (1991) 14 EHRR) and the risk posed must be specific to the individual. A general situation of violence in the receiving state is not sufficient (*HLR v France* (1997) 26 E.H.R.R. 29). (...)

This is a narrow category. Humanitarian Protection is only likely to be granted on this basis in exceptional circumstances."

- 4.20. In de eerder genoemde nota memoreert het Voorzitterschap de consensus die kort tevoren tijdens een informele ministersvergadering in Kopenhagen bestond over het feit dat de gemeenschappelijke definitie van subsidiaire bescherming "should be based on already existing obligations of Member States, in particular Article 3 of the European Convention on Human Rights (...) and Article 1 of the 6th Protocol (...) regarding the abolition of the death penalty."

Ook in de toelichting op het oorspronkelijke voorstel van de commissie was vermeld dat de bedoeling van het voorstel was om bestaande verplichtingen te codificeren: "In plaats van trachten de lidstaten nieuwe ratione personae-verplichtingen op te leggen op het gebied van bescherming worden in het voorstel de bestaande internationale en communautaire verplichtingen en praktijk verduidelijkt en in regels vastgelegd."

Zie:
Documentnr. 13620/01 ASILE 52 van 7 november 2001, blz. 6, de derde alinea.

Uit de "Presidency Note", waarop hiervoor is gewezen, blijkt dat het opnemen van artikel 15c van de richtlijn is ingegeven door het feit dat de onderdelen a en b van artikel 15 weliswaar die verzoekers omvatten die geconfronteerd worden met een serieuze bedreiging van leven of fysieke integriteit, maar dat de woorden "behandeling" of "bestrafing" of "doodstraf" te beperkend werden gevonden.

¹¹ "Considering human rights claims (Humanitarian protection and Discretionary leave)", 4th edition, published 20 november 2006, te vinden op www.ind.homeoffice.gov.uk.

¹² Humanitarian Protection; API/October 2006; dezelfde website als genoemd in de vorige noot.

Het Voorzitterschap leest, kennelijk op basis van discussies tussen vertegenwoordigers van de lidstaten of het ontwerp-tekst, in het arrest Vilvarajah dat het EHRM niet uitsloot dat het beginsel van non refoulement zou kunnen worden toegepast in geval van voorgenomen uitzetting naar een land waarin sprake was van een "High level of insecurity". Kennelijk heeft men voor dit "niet uitsluiten" in de richtlijn ruimte willen creëren.

Dat neemt echter niet weg dat in de rechtspraak van het EHRM steeds de eis wordt gesteld dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat iemand bij terugkeer een reëel risico loopt op een behandeling als verboden in artikel 3 EVRM. Deze bewoordingen, "zwaarwegende gronden" en "reëel risico" zijn neergelegd in de definitiebepaling, artikel 2, onder e van de richtlijn. Aan dit vereiste moet dus in alle in artikel 15 van de richtlijn genoemde gevallen zijn voldaan, wil een vreemdeling in beginsel in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming.

- 4.21. Dat uw Afdeling bij uitspraak van 12 oktober 2007 (200702174/1, LJN: BB5841) prejudiciële vragen heeft gesteld aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen over de uitleg van artikel 15 c van de richtlijn, noopt de Staatssecretaris voorshands niet tot wijziging van het standpunt dat artikel 15c geen andere toetsing vereist dan de toetsing die thans reeds wordt verricht in het kader van artikel 29, eerste lid, onder b, Vw 2000. Daartoe wordt erop gewezen dat uw Afdeling heeft overwogen dat het enkele feit dat onderdeel b van artikel 15 tekstueel aansluit bij hetgeen in artikel 3 van het EVRM is overwogen, niet uitsluit dat de ernstige schade als bedoeld in onderdeel c niet ook door artikel 3 van het EVRM, zoals uitgelegd in de jurisprudentie van het EHRM, wordt bestreken en dat zulks naar het oordeel van uw Afdeling ook kan worden afgeleid uit de considerans van de richtlijn, alsmede uit stukken met betrekking tot de totstandkoming van de richtlijn. Enkel omdat voor deze uitleg geen expliciete bevestiging in de richtlijn kan worden gevonden, heeft uw Afdeling aanleiding gezien tot het stellen van prejudiciële vragen. Gelet op de overwegingen van uw Afdeling ziet de Staatssecretaris dan ook geen aanleiding om vooruitlopend op de beantwoording van de prejudiciële vragen van een andere uitleg aan artikel 15c uit te gaan dan tot op heden is gedaan.
- 4.22. Zoals uit het voorgaande blijkt maakt de lezing van de bepaling die de Staatssecretaris voorstaat artikel 15 onder c ook niet zinledig. De communautaire wetgever heeft deze bepaling gezien en bedoeld als een codificatie van de rechtspraak van het EHRM.
- 4.23. De diverse overwegingen van de preambule, de tekst van de richtlijn, in het bijzonder van artikel 2 onder e van de richtlijn en het feit dat duidelijk is dat de lidstaten met artikel 15c binnen de reikwijdte van artikel 3 EVRM hebben willen blijven, betekent dat aan de woorden "willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict" een beperkte betekenis zal toekomen. Dit alles betekent dat artikel 15c van de richtlijn wordt bestreken door het huidige artikel 29, eerste lid, onder b, Vw 2000.
- 4.24. Subsidiair stelt de Staatssecretaris zich op het standpunt dat indien zou moeten worden geoordeeld dat artikel 15 c van de richtlijn wel een wijziging in de toelatingsgronden voor een verblijfsvergunning asiël betekent - quod non - in casu geen sprake is van een relevante wijziging van het recht.

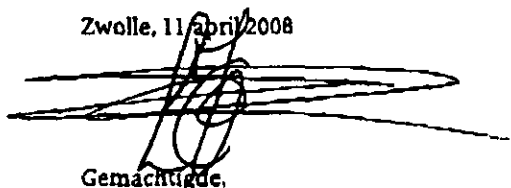
Immers, de bewoordingen van artikel 15 aanhef onder c van de richtlijn zien op een ernstige en individuele bedreiging. Dit veronderstelt dat sprake moet zijn van een geloofwaardig asielaans. De Staatssecretaris heeft zich in de eerdere procedure op het standpunt gesteld dat de door verweerster gestelde problemen niet geloofwaardig zijn. Hetgeen verweerster aan de onderhavige aanvraag ten grondslag heeft gelegd, kan niet aan dit oordeel afdoen.

4.25. Gelet op al het voorgaande heeft de voorzieningenrechter het beroep ten onrechte gegrond verklaard.

5. Conclusie

5.1. De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerster tegen het besluit van 19 februari 2008 ingestelde beroep.

Zwolle, 11 april 2008

Gemachtigde.

mr. L.C. Harderwijk, senior procesvertegenwoordiger

*Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Postbus 40052, 8004 DB ZWOLLE
telefoon (038) 888 6489
telefax (038) 460 9152*